

i hvert Fald saa overordentlig defekt, at han ikke kan udføre Lægegeringen, og Sundhedsstyrelsen, skønt den finder, at disse Klager ere begrundede, dog ikke er i Stand til enten selv at iværksætte en effektiv Undersøgelse af disse Forhold eller at faa Justitsministeriet til at bistaa sig dermed, maa det indrømmes, at vi paa Grundlag af denne Lov endnu ere temmelig uheldigt stillede. Thi at der kan skrives ind imod de aldeles oplagte og aabenbare Tilfælde af aandelig Defekt hos en Læge, naar han er fuldkommen vanvittig, behøve vi ikke denne Lov til, det har man selvfølgelig til alle Tider kunnet.

Vi have nu for Tiden en Justitsminister, der debuterede som en meget ivrig Forkæmper for den Opfattelse, at Befolkningen ikke skulde lide under forfaldne Læger, men til Trods herfor se vi nu, at det er umuligt for Sundhedsstyrelsen at faa anstillet en egentlig Undersøgelse angaaende de sigtede Lægers Forhold. Ja, det er et saa mærkeligt Forhold, at den højtærede Justitsminister langt snarere synes at være bleven Defensor for de sigtede Læger overfor Sundhedsstyrelsen end at være den øverste Medicinal-Autoritet, som sammen med Sundhedsstyrelsen bør gøre sit yderste for at beskytte Befolkningen imod, at forfaldne Læger skade Befolkningens Interesser. Det forekommer mig, at Retsbevidstheden her i Landet maa reagere imod det, som her er foregaaet. Vi se et Tilfælde foreligge, hvor først saa betydelige Sundhedsautoriteter som hele Hospitalstidendes Redaktion, Overlæge Rasch og andre have sigtet bestemte Læger for at være i den Grad forfaldne til Morfin og Alkohol, at de ere ude af Stand til at udføre det dem betroede Hverv, hvorefter Sundhedsstyrelsen har tilskrevet Justitsministeriet, at man snarest maa søge at faa Karantænelægerne A. og B. fjernede fra deres Stillinger samt gøre Københavns Magistrat bekendt med Sundhedsstyrelsens Skøn over Doktor B. og C., men ikke destomindre er Sundhedsstyrelsen ganske ude af Stand til at anstille Undersøgelser angaaende disse Forhold ved Politiforhør, og Justitsministeren gør det ikke. Man ser Doktor C. ganske rolig svare Sundhedsstyrelsen, at han finder ingen Grund til at give nogle af de begærede Oplysninger, man ser Dr. med. B. ganske rolig benægte alting, og kun den tredje, Hr. A., er sandhedskærlig og brav nok til at tilstaa, at han misbruger og har i mange Aar misbrugt Morfin.

Den højtærede Justitsminister nægter

at medvirke til Undersøgelsen ved Anstillelse af Politiforhør. I hvert Fald gør han det realiter, idet intet Politiforhør anstilles. Dertil vil formodentlig den højtærede Justitsminister sige, at han kan ikke andet paa Grund af Loven af 30. April 1909. Men heri tror jeg, den højtærede Minister har Uret. Naar der foreligger Sigtelser for, at en Embedslæge er ganske ude af Stand til paa forsvarlig Maade at udføre det ham betroede Embede, skønner jeg ikke rettere, end at der foreligger en saa alvorlig Anklage, at den højtærede Justitsminister ikke kunde vente Angreb fra nogen Side, hvis han lod anstille Politiforhør til Oplysning om, hvorfor denne Sigtelse var rigtig. De to af Lægerne, B. og C., ere visiterende Kønslæger, og de have altsaa et overordentlig ansvarsfuldt Hverv. Efter at den gamle Prostitutionslov er bleven ophævet, er Befolkningens Bølværk imod den veneriske Smitte væsentlig de visiterende Kønslæger. Naar der saa her foreligger Sigtelse mod to visiterende Kønslæger for, at de ere farlige for deres Patienter, og der endog af betydelige Lægeautoriteter er meddelt bestemte Tilfælde, i hvilke de have anstillet fuldkommen urigtige Diagnoser, og efter disse Lægeautoriteters Paastand have været ude af Stand til rigtigt at bedømme det foreliggende Sygdomstilfælde, kunde — det er jeg overbevist om — den højtærede Justitsminister meget vel lade anstille Politiforhør til Oplysning herom. Her foreligger endvidere Sigtelse mod Karantænelægerne A. og B. for at være saa defekte, at hvis Sigtelserne ere rigtige, maa Statens Kontrol mod Indførelse af smittomme Sygdomme her i Landet siges at være illusorisk, for saa vidt den skal bero paa disse to Karantænelæger. Det er ogsaa en Sigtelse, der er alvorlig nok til, at et Politiforhør kan anstilles i den Anledning.

Hvis jeg ikke er fejl underrettet, er den højtærede Justitsminister heller ikke altid saa tilbageholdende med Hensyn til at anstille Politiforhør. Der er i ethvert Fald oplyst for mig Tilfælde, hvor der er anstillet Politiforhør — selv om det mulig ikke er den højtærede Justitsminister, som har givet Ordre dertil — i Anledning af Lægers Forhold, der i Alvor paa ingen Maade kunne sammenlignes med disse. Der var, er der fortalt mig — og jeg har ogsaa læst noget derom i Aviserne — en Mand i Saksøbing, der paastod, at Lægerne der ikke havde Natklokke, og at han derfor ikke kunde ringe dem op om Nat-